

BENGGİ

BENGGİ

Merhaba,

Dergimizin ilk sayısıyla karşınızdayız. Okulumuz öğrenci ve öğretmenlerinin katkılarıyla şekillenen dergimizin amaçları arasında; okulumuzda düzenlenen etkinlikleri yansıtmak kadar, yazıyla kurduğumuz ilişkiyi de güçlendirmektir.

Keyifli okumalar...

YAYIN KURULU

Tülin SILDIROĞLU

Sami İL

Fatma Ayten TURAN

Berkan ÇITAK

Yasemin DOĞAN ALBAYRAK

DİZAYN

Yasemin DOĞAN ALBAYRAK

KAPAK TASARIMI

Samet TAŞÇI

EMEĞİ GEÇEN ÖĞRENCİLER

Hande KILIÇARSLAN

Kevser BAŞER

Dila HALAÇOĞLU

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	2
ÇOCUK VE SORUMLULUK	3
MARTTAN OCAĞA	4
SEN	5
GÖZDE MEVLANA SÖZDE İNSAN	6
GÜNEŞ	7
EĞİTİM ÜZERİNE	8
KADINA SİDDETE HAYIR-FAALİYET	10
KADINA ŞİDDET	12
YAŞAM	13
MÜLAKAT	14
GAL TİYATRO TOPLULUĞU	16
BEN ÖZGÜRÜM	18
GÜNDELİKÇİ	19
MEZUNİYET KONUŞMASI	20
2014-2015 YILI ETKİNLİKLERİ	24

Değerli Öğretmen Arkadaşlarım, Kıymetli Veliler, Sevgili Öğrenciler...

Güzelkent Anadolu Lisesi Okul Dergisinin ilk sayısını siz değerli okurlarımıza sunmaktan mutluluk duyuyorum. Bilgi ve teknoloji çağının gereklerine uygun olarak, internet altyapısıyla Eğitim Bilişim Ağı destekli FATİH Projesi kapsamında son teknolojiyi öğretimimizde verimli bir biçimde kullanan bir okul olarak, okul dergimizi de elektronik platformda yayınlamaya karar verdik. Böylece, basılı yayının ötesinde, zaman ve mekan kısıtlaması olmaksızın, en geniş kitleye ulaşma amaç ve hedefimizi gerçekleştirebilmeyi umuyoruz.

Bundan böyle her yıl e-dergi formatında yayımlamayı umduğumuz ve planladığımız okul dergimizin bu ilk sayısında, okulumuzdan haberler, etkinliklerimiz, öğrencilerimizin ve öğretmenlerimizin yazı ve şiirleri yer alıyor.

Sınav hazırlığı sürecini birlikte yaşadığımız mezun öğrencilerimize, bütün hayatları boyunca sağlık, mutluluk ve başarı dileklerimi sunmak istiyorum. Dergimizin ilk sayısının hazırlanmasında emeği geçen öğretmenlerimize, yazılarıyla bize destek olan öğrencilerimize teşekkür ederiz.

*Zeynep EMRE
Okul Müdürü*

ÇOCUK VE SORUMLULUK

Sorumluluk kısaca, bireyden yaş ve gelişim düzeyine uygun olarak yapılması beklenen görevlerdir. Sorumluluğun temelleri çok küçük yaşlardan itibaren atılır.

Her anne baba, sorumluluk sahibi, özgüvenini kazanmış, başarılı çocuklar yetiştirmek ister. Aile içinde sınırlarını bilen, sorumluluk bilincine sahip çocuklar toplumda da kendi sorumluluklarını bilen, başkalarının haklarına saygılı bireyler olarak yaşamlarına devam ederler.

Anne babanın kendi sorumluluklarını yerine getirdiği, herkesin görev ve sorumluluğunu bildiği aile ortamında yetişen çocuklar, sorumluluk bilincini kazanır. Kendi kararlarını kendisi alabilen, davranışlarının sonuçlarına katlanabilen, sorgulayabilen çocuk sorumluluk sahibi olur.

Peki çocuklar neden sorumsuz olurlar? Aslında bu sorunun cevabı yine ailededir. Aşırı korumacı davranan veya aşırı hoşgörülü tutum sergileyen aile ortamında büyüyen çocuklarda bu duygu tam olarak gelişmez.

Anne baba, çocuğun yapması gereken her işi onun yerine yaparsa, örneğin oyuncaklarını onun yerine toplarsa, ödevini onun yerine yaparsa, çocuk istemeden veya ifade etmeden tüm ihtiyaçları karşılanırsa farkında olmadan sorumlu davranışlarının azalmasına neden olurlar. Çünkü bu durumda çocuğun iradesini göz ardı etmiş ve kendi kararlarını kendisinin almasına izin vermemiş oluruz. Çocuğu dinlemek, kendini ifade etmesini sağlamak ve ihtiyaçlarının farkında olmak önemlidir.

Üzerine titrenen, hatalarına sürekli göz yumulan çocukta da bu duygu gelişmiyor. Çocuklarda bazı davranışların kazandırılabilmesi için, davranışlarının sonucunu yaşaması gerekebilir. Örneğin defalarca söylemenize rağmen kirlenen çamaşırlarını kirli sepetine atmayan çocuğun çamaşırlarını o hafta yıkamamak o sorumluluğunu hatırlamasında size yardımcı olabilir.

Anne baba olarak bu konuda çocuklarınıza nasıl destek olabilirsiniz?

-Öncelikle örnek olun. Verdiğiniz sözlerin arkasında durun, sorumluluklarınızı önce siz yerine getirin.

-Çocuğa neyi, ne zaman yapması gerektiğini anlatın. Bunu anlatırken açık ve net şekilde bildirmeye gayret edin.

-Çocuklardan yapmasını istediğiniz şeyler onların yaşlarına ve gelişim düzeylerine uygun olmalıdır.

-Her insanın hata yapabileceğini kabul edin. Hatta çocuklar için her hata bir deneyimdir. Hatalarını kabullenmemek onların özgüvenlerinin sarsılmasına ve girişimcilik özelliklerinin kaybolmasına neden olur.

-Problem çözme becerilerinin gelişebilmesi için, sorunları onun adına çözmek yerine onların çözmeye , ya da en azından çözmek adına çaba sarf etmesine fırsat verin.

-Bazı konularda kendi kararlarını kendisinin almasını sağlayın. Aile kararlarına mutlaka katılımını sağlayın, onun da fikrini sorun.

-Ona güvendiğinizi hissettirin. Ufak sorumluluklar verin ve başardığında mutlaka takdir edin. Burada önemli olan çabasıdır.

-Ceza vermektense özendirmek daha olumlu sonuçlar verir. Ceza çocuğa davranışının neden doğru veya yanlış olduğunu öğretmez.

Çocuğa kazandırılmak istenen davranış, ailenin kararlı ve tutarlı olmasına bağlıdır. Sorumluluk sahibi bireyler ancak sevgi temeli üzerine inşa edilmiş aile ortamında yetişir.

MARTTAN OCAĞA

Karşımda sıralanmış birkaç dağ...Üstü yemyeşil ağaç dolu, toprak gözükmüyor. Sanki ağaçlar bile örtmek istemiş o kanlı toprağı, belki de yorgan olsun diye şehidin üstüne.Yeşilliğin arasında o elini kaldırmış asker... O kelimeler "Dur Yolcu! Bilmeden gelip bastığın bu toprak bir devrin battığı yerdir."

Delik deşik Çanakkale. Düşman en kirli bombalarını fırlatmış tertemiz alınlara. Mermileri deler geçer sanmışlar Türk'ün iman dolu göğsünü. Sanmışlar ki çelikten duvar yıkar çelikten yürekleri. "Ocean"lar, "İrresistable"lar, "River Clyde"lar hiç boy ölçüşebilir mi Seyit Onbaşı' nın kollarıyla.

Yorgundur Çanakkale'nin dedeleri. Kırışmış alınlarında siperler gizlidir hala.Gördüklerini unutmak mı zordur, yoksa hatırlamak mı bilinmez. Onları korkutan, yıpratatan düşman değildi asla. Türk, düşmandan korkmaz.

-Düşmanın önünden kaçılmaz!

-Cephanemiz kalmadı.

-Süngüleriniz var ya!

Yere yatanTürk askerlerini görünce yere yatanlar, işte o an kaybetmişlerdi savaşı.

Çanakkale'de iki boğaz... Biri kan gölüne dönmüş, vücutları sindirmeye çalışıyor, diğeri köyde oğlunu bekleyen ananın boğazı.Su içerken oğlunun susuzluğunu; yemek yerken, oğlunun açlığını düşünen "Vatan sağolsun!" diyen ve her seferinde biraz daha düğümlenen boğaz.Çanakkale'de iki toprak... Biri denizin ayırdığı kahverengi mezarlık, diğeri askerin eli. Dün kazmasını, bugün tüfeğini tutan askerin eli, vatan sevgisinin ayırdığı... Çanakkale'de iki deniz...Biri dolup taşmış mayınlarla, diğeri derin,keskin bir deniz. Gördükleri karşısında yıkılmayan, sırtında bir milletin canı, aklında düşman, elinde dürbün... Dimdik duruyor Mustafa Kemal.

Churchill'in el koyduğu gemilerimizle mi vurdular seni dedem? Görüyorum. Kavuran bir yaz günü, her yer sinek, her yer şehit, her yer kan, açlık, susuzluk, özlem.Bir asker oturmuş siperde. Eli kulağında ezan okur gibi türkü söylüyor. Önünde üst üste dizili silahlar... Türkü köydeki yâri için, silah onun... Taarruza değil, ölmeye gelmiş. Karşısında Hamiltonlar...Kimi korkmuş, kimi eğleniyor, kimi neden burada olduklarını bile bilmiyor. Ancak hepsi şaşkın, savaş sırasında öldürdükleri on beşlikleri düşünüyorlar. Bunca yolu geldikten sonra daha yeni başlamışlar ne yaptıklarını sorgulamaya.

Her şey vatan için, torunlar için ve belki de doğduğun topraklarda ölebilmek için. Kimseye yalvarmadan, boyunduruk altında kalmadan, her sabah korkuyla uyanmadan yaşamak içindi her şey. Sokaklarda çan sesleri değil, ezan sesleri duyulsun diyeydi her şey. Can önemli değildi. Vatan zaten en büyük candı. Vatanını kaybeden zaten yaşayamazdı ki.

Marttan ocağa, ikbahardan kışa. İki yüz elli üç bin can... Ey Çanakkale! En fena ab-ı çeşmi misin sen bu adem-âbâdın. Ne canlar soldu bir karışın için. Toprak ana örtemedi kan kokunu. Gökkuşbu gizleyemedi sızlayan kemikleri.Dost düşman demedin aldın herkesi koynuna. Korkma! Martta gemilerle gelenler, ocakta sandallarla geri dönerler. Rahat uyuyun! Kimseye el sürdürmediğiniz bayrağımız, her zaman temiz kalacak. Bize göklerde bıraktığınız ay yıldız, her karanlıkta Türkiye'yi aydınlatacak! Şerefli Türk ecdadının şerefli torunları bu toprakları kimseye bırakmayacak!

Öğrencimiz Hande Kılıçaslan Çanakkale Destanı ve Milli Şuur konulu kompozisyon yarışmasında Ankara 1.si olmuştur.

SEN

Ađlamaya başladığım zaman,

Sana kořuyorum dűřünmeden.

Gördűđűn kuru yař lekelerinden anlıyorum,

Dertlerimi omuzlarında biriktirmiřim,

Bilmeden.

Çevremde gördűđűm herkes

Yargılayıcı ve affetmezken

Herkes bir sen etmez.

Sen beni

Hatamla sevmeyi başarıırken.

Sıvazladığın sırtımı etki etmiyor,

Bıçakta hayatta...

Diğerleri bir sen etmiyor,

Sevgili de arkadařta...

Omuzlarının sıcaklığını

Hiçbir ařk veremez.

Senin dostluđun var ya

Her řeyden bambařka ...

GÖZDE MEVLANA SÖZDE İNSAN

Hep birleşerek öğrenmeli insan, insan olmayı
Ruh seçemez istediği bedeni ama insan seçer ruhta kalmayı
Özellikle savunmasızken dener bunu
Ama tertemiz olmalı daim insan ruhu

Kötü geleceği, kötü yürekleri, kötü düşünceleri bir olan
Düşünürken bile geçmişi unutup yarına koşan
Gördüm ki bu ibnisanlar sonsuz yarına bürünmüş
Ama bir insanın sonsuzluk içinde kaldığı nerede görülmüş

İnsanı insan yapan sabırdır, vazgeçme sabret
Unutursan yerini, hemen pes edip gidersen şayet
Seni bulur pişmanlık, seni bulur nefret
Bunun için her insan Allah'tan ummalı bir medet

Derdi vardır belki, onu dinleyen biri gerek
Herkes duyduğunu anlarmış, insan olmak bu demek
İnsanlar böyle olmaz, olamaz
Tüm benliğiyle insan asla cahil kalamaz

İnsan sadece kendini mi düşünmeli, sakın böyle düşünme
Böyle düşünüp de cahilliğe sürünme
Eğer aklından geçen gerçekten buysa sen yanlış yoldasın
Kalbinde bundan yanaysa Ey insan artık yolun sonundasın

İnsanlık kolay değil, en iyi insan bilir bunu
Ah bir düşünse yaptığı işin sonunu
Belki Müslüman değildir, belki lisanı farklıdır
Ama farklı olsa bile o da bir insandır

Kendinize, benliğinize sahip çıkmalısınız
Sahip çıkmalısınız insanlığa
Bunu için de insan;
Ya bir gökyüzü kadar büyük ve sezgin
Ya da bir kaşif kadar meraklı ve gezgin

Neden haksızlığın sonu yok insanın sonu varken
Ne güzel söylemiş Mevlana insanlığa dikkat çekerken
Eden kendisi eder, yapan bulur ve çeker
Kazanmaya bir ömür, kaybetmeye gaflet yeter

GÜNEŞ

Tependen sana bakan güneşin

Vazgeçilmez olduğunu zannetme

Ona bakmasın

Seni yakacağı yalanı,

Korkutmasın seni

Evet

İnsan korkar karanlıktan

Ama karanlıktan korkma nedeni

Karanlığın

Güneş gibi gözlerinin almaması.

AKTİF ÖĞRENME

Günümüz bilgi toplumu ve teknolojik eğilimlerin eğitime çok önemli yansımaları olmuştur. Bu yansımalarından biri de eğitimde, öğretim yerine öğrenmeyi ön plana çıkaran bir anlayışın hakim olmasıdır. Yani eğitimde önemli olan öğrenen unsur olarak karşımıza çıkar.

Günümüz eğitim yaklaşımında öğretim, karmaşık bir süreç olarak ele alınmakla birlikte öğrenci merkezli yöntemler daha çok önem kazanmaktadır. Bu noktada, öğretmenin öğrenme-öğretme sürecinde etkili öğrenme çevreleri hazırlama ve öğretim etkinlikleri düzenleme gibi öğreticilikle ilgili rolleri ön plana çıkmaktadır. Öğretmenin yeni yaklaşımda ön plana çıkarılan bu rolleri etkili şekilde yerine getirmesi ise, alternatif öğretim stratejisi, yöntem ve tekniklerini bilme ve bunları uygulama becerisine sahip olmasını gerektirir. Bu durum öğretmenlerin bu durumu göz ardı etmemelerini zorunlu kılmaktadır.

Okulumuz tarih zümresi olarak biz öğrenci merkezli tarih öğretim yöntemlerini uygulayarak öğrencilerimizle zaman zaman bireysel zaman zaman grup çalışmaları ile tarih derslerini öğrencilerin gözünde eğlence ile eğitimi iç içe yaşayacakları bir hale dönüştürmeyi hedefledik. Bu amaçla ders saatlerimiz içinde bazen drama bazen küçük maketler yaparak yaşayarak öğrenme modelleri oluşturduk.

Bununla birlikte “öğretmenlerin, geleneksel öğretim yöntemleri değişmelidir” görüşüne biraz esneklik getirilmesi fikrini taşıyorum. Çünkü bu yaklaşımların ders müfredat programı çerçevesinde tamamında uygulanmasında hem eğitim süreci hem de okul ders saatleri açısından sıkıntılar yaşanmaktadır. Ancak aktif öğrenme etkinlikleri her zaman öğrenci için kazanç getirmektedir. Bunu da unutmamak gerekir.

KADINA ŞİDDETE HAYIR!

Bugün burada alkış duymak istemiyoruz. DURUN, SUSUN, DİNLEYİN VE FARK EDİN.BU SEFER SÖZ BİZDE.

Dünya ölçeğinde her üç kadından birisi şiddet görüyor. Ülkemizde de bu tablo hiç farklı değil. Geçmiş yıllara göre kadın cinayetleri yüzde 1400 arttı. Artık sokaklar kadınlara göre değil. Sadece sokaklar mı! Ülkemizde kadın tacizlerinin yüzde 39'u sokakta, yüzde 32'si okulda, yüzde 7'si evde, yüzde 6'sı telefon ve internet aracılığıyla gerçekleşti. Erkekler 2013'te 241 kadın ve kız çocuğuna şiddet uyguladı. Kadınların yüzde 8'i boşanmak istedikleri için ağır yaralandı.

Kadınların yüzde 10'u yasal girişimlerde bulunduğu halde ağır yaralandı: Kadınlardan 16'sı koruma tedbir kararı çıkartmalarına ya da sığınma evine yerleştirilmelerine rağmen, altısı kolluk kuvvetlerine, mülki amirlere ve savcılara defalarca şikayette bulunmalarına rağmen ağır yaralandı. Erkek şiddeti vakalarının 59'u darp ederek, yüzde 27'si bıçakla, yüzde 9'u silahla işlendi: diğer yüzde 5'lik kısım balkondan atma, boğma, işkence, arabayla ezme ve yakma şeklinde. Erkekler 2013'te 214 kadın ve 10 çocuğu öldürdü. Ayrıca dört erkek şiddet suçundan yattıkları ceza evinden izinli ya da denetimli serbestlik kapsamında çıkarak ya da tahliye edildikten hemen sonra cinayet işledi. Rakamlar bir süre sonra kaybediyorlar işlevlerini. Gerek kalmıyor bazı şeyleri anlatmak için onlara. 26 erkek bir kadına tecavüz ettikten sonra mahkeme olur Tam dersin adalet yerini bulur O anda bir karar çıkar ve karar rızası vardı olur. Bir kadın çığlık atar bütün mahalle ayağa kalkar Kimse ama kimse yardıma gitmez. Çünkü o erkektir. Onlar ise aile. Karışılmaz. Karışma. Yarın haberini izlersin televizyonda Bu benim komşumdu dersin Ağlarsın zırlarsın iki gün sonra susarsın. Unutursun affedersin hatta sen de katlanırsın erkek şiddetine. Namus derler öldürürler. Kime göre neye göre Çığlık atmadı derler. Rızası vardı derler. Tahrik etti derler. Sen ne yaparsın benim başıma gelmesin diye yalvarırsın, dualar edersin. Diğerleri etmedi mi sanırsın. Elleri kesilerek yakılarak öldürülen gencecik birinin annesi dua etmedi mi sanırsın.

Ülkemizde atılan ya da atılamayan çığlıklar için

Bugün anlayın

Anlayın

Ağlamayın katledilen kadınların ardından

Sakın ağlamayın.

Onlardan sonra geleceklere ya da kendi çığlıklarınıza saklayın o göz yaşlarınızı

Bana saklayın

Bana saklayın.

Çünkü biz bu toplumda yaşayan kadınlarız

Ve böyle devam ederse bir gün hepimiz yanacağız.

KADINA ŞİDDET

Yazıma nasıl başlamam gerektiğini düşünürken “Özellikle bu günlerde gündemde olan kadına şiddet konusu” demenin beni ne kadar üzdüğünü fark ettim. Beni üzmesinin birinci sebebi, bu çağda hala böyle konuları tartışacak durumda olmamız, ikincisi ise kullandığım gündem kelimesi. Bu gibi durumlar her gün yaşanırken, bir olayla parlayıp iki gün sonra hayatın rutini içinde unutup gitmemiz ve bunun hep tekrar etmesi.

Bir düşünün, neden kadın erkeğe şiddet uygulamaz da erkek kadına şiddet uygular. Daha güçlü olduğu için mi? Hayır kesinlikle değil. Bunun kol gücüyle bağlantılı olduğunu düşünmüyorum. Bence en büyük etken erkeğin yetiştiriliş tarzı ve eğitimle alakalı. Küçüklükten beri erkekler orda burda şortla gezebilir. Anneler çocukluktan beri “Sana şu kızı alalım.” diye şaka yollu da olsa erkeğin kadına üstün olduğunu beyinlerine naklederler. Erkekler sünnet olur ve bu kutlamalar her seferinde abartılır. Kızlar ise etekleri az açıldı mı hemen annesinin, ablasının eteği kapatmasıyla düzeltilir. Erkek, sevgilisi olduğunu gurur duyarak annesine babasına anlatabilirken kızlar için bu genellikle saklamaları gereken bir durumdur. (Özellikle de babalarından çünkü babaları hemen karşı çıkacaktır. Belki de kızının sevgilisini kendi gençliğiyle bağdaştırdıklarından...)

İnsanların içi nasıl rahat ediyor anlamıyorum. Belki bazıları artık bunun son olduğunu, bu olayların gitgide azalacağını düşünüyor olabilir. Ancak 1980’de yaşayan bir insana 2015’te neler olur diye sorsanız özgürlükten girer demokrasiden çıkardı. Kadına şiddetin hala devam ettiğine imkan dahi vermezdi. Yolda yürürken yanımdan geçen insanların eşlerine şiddet uyguladığını düşününce korkuyorum. “Her gün bu korkuyla yaşanmaz bu ülkede.” diyorum. Gitmek istiyorum, ama ben gidersem, sen gidersen, o giderse kime kalacak bu ülke? Eğer bunların yaşanmamasını istiyorsak çare kaçmak değil, görmezden gelmek hiç değil.

Çare kalıp savaşmakta. Evinde ondan bundan korkarak, psikolojik bunalımdaki kadınları topluma kazandırmakta. Çare artık kızlardan eli çekip biraz da erkekleri terbiye etmekte. Çare, bilinç kazanmış insanlar olarak el ele vererek bu durumu düzeltmekte. Kadın diplomatlar, doktorlar, mühendisler hatta başbakanlar çıkarmakta.

Tabi bunları yaparken kendimizden başlamalı ve asla sinirlenip öfkelenip bu yoldan sapmamalıyız. Mesela en son yaşanan Özgecan Aslan üzerinden yok idam gelsin, yok hadım edilsin gibi tartışmalar kesinlikle yapılmamalı. Biz değil miydik internette gördüğümüz (özellikle geri kalmış ülkelerde) haksız yere idam edilen insanların son sözlerini dinlerken “Bu yaptıkları insanlık değil.” diyerek uygarlık taslayanlar. Aynı durumların bizde de yaşanmasını ne engeller o zaman? Eğer akli ve psikolojisi yerinde olan insanlar olarak “Bunu yapanlar asılmalı, hadım edilmeli, işkence ile öldürülmeli, ne yaptıysa aynısını ona yapalım, görsün acı çekmek neymiş.” dersek ne farkımız kalır o cani yaratıklardan.

İnsanın değeri artmalı. Kısacası kilolarca mermileri battaniyelere sarıp cepheye taşıyan anaların çıktığı ülkemden sessiz kadın çığlıkları çıkmasın artık.

Yaşam

Gencecik iki insan,
Birinin sadece kalpti beklediği,
Diğeri içinse çok geç,
Çoktan ölmüştü onun beyni.

Ağır geliyor insana
Sevinci için birinin
Hüznü gerekir diğerinin,
Tüm bunlardan habersiz
Yan yana iki yatakta
Onlar iki eski aşığı aslında.

Her şey o gün başladı
Belkide bir trafik kazasıydı
Birleştiren tekrar onları.

Alındılar iki farklı odaya
Başladılar hayatları için savaşmaya...
Biri için çok geçti
Savaşı en başta kaybetmişti
Nefes alıp verdi
Ama kendine gelemedi.

İkinci odada savaş devam etti
Gerek tek şey bir kalpti
Bilmiyordu hiçbir şeyi
Varoluş amacı,savaşı kaybetmişti.

İki çocuk anneliği
Çok sevdiği eşi
Varoluş amacının kalbi...
Yıllar sonra şimdi
Bunlar onun tek serveti.

MÜLAKAT

Öğrencimiz Samet TAŞÇI, okulumuza "Tiyatro ve Özgüven" konulu söyleşi için gelen Güldür Geç Tiyatro topluluğundan Caner Boncuk ile keyifli bir mülakat yaptı.

Güldür Geç Tiyatro topluluğundan Caner Boncuk ve Esra Ulev'e katılımlarından dolayı teşekkür ederiz.

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

Adım Caner Soyadım Boncuk. Ben, Özel bir şirkette Yatırım Danışmanlığı yapıyorum. Ayrıca hobi olarak tiyatroyla uğraşıyorum. Güldürgeç adlı bir tiyatro ekibimiz var ve onlarla her persembesahne alıyoruz.

Neden tiyatroyu seçtiniz?

Çünkü, kendimi en iyi hissettiğim yer orası, en doğal olduğum yerdir sahne.

Tiyatroya nasıl nerede başladınız? Nasıl karar verdiniz?

Tiyatroya lisede başladım diyebilirim. Aldığım alkış ve orada hissettiğim rahatlık sonucu karar verdim.

Ne tür oyunlar sergiliyorsunuz?

Öncelikle ilk oyunumuz tiyatro sporu yani doğaçlama. Devam edersek bir çok metinli farklı oyunlar da sergiliyorum diyebiliriz.

Oyunlarda karakter tercihiniz var mı?

Karakter tercihim bi deli olabilirdi aslında. Ama tabii ki tercihimiz olmasa ne isteniyorsa biz onu oynarız.

Sahne sizin için ne ifade ediyor? Bu kadar yorgunluğa değecek ne var sahnede?

Sahne bana rahatlığı hayat stresinden bir anda olsa kurtulmayı akşam olduğunda bütün yorgunluğumun birden gitmesini ve eğlenceyi ifade ediyor.

Bu güne kadar kaç oyunda oynadınız?

Farklı farklı en az 15 oyun içerisinde rol aldım Doğaçlamayı da içine katacak olursak, en az 100 kez sahne almışımdır.

Türkiyede Tiyatro denince aklınıza ilk gelen şey nedir?

Türkiyede Tiyatro dediğinde aklıma ilk gelen şey. Canlılık, beraberlik ve sanata karşı değersizlik.

Sahnedeyken yaşamış olduğunuz ilginç bir anı varsa bizimle paylaşır mısınız?

Var. Baban ölse çıkacaksın sahneye mantığında bir hikaye. Yine bir perşembe günü akşam oyunumuz var ve takımım için önemli bir oyuncuyum. Tamda lise yeni bitmiş, çok seviyorum ölürüm biterim dediğim kız arkadaşımdan ayrıldım. Akşama kadar sağa sola yürüdüm durdum. Ne yapacağım nasıl yapacağım derken oyunum aklıma geldi. Akşam gelemeyeceğim dediğimde arkadaşlarım Nasıl olur şimdi mi söylenir akşam en az 60 kişi var dediler.

Ben o akşam herşeye inat sahne aldım ve oyunlarımızdan birisinde sahneye bir abi çıktı ve hayat hikayesini kısaca anlattı.

Ben 30 yaşındayım ve 2 yaşında bi çocuğum var dedi. Bizden espiiri amaçlı Yenge nerede ağabey gibi bir soru geldi. Cevap ise doğum esnasında vefat etti ben hem anne hem babayım dedi ve o an eğer bugün bu adam buradaysa ben daha hiç birşey paylaşmadığım 1 aylık ilişkiyi bu kadar büyütmemeliyim diye bir ders

Son olarak bazı kelimeler söyleyeceğim sizde aklınıza gelen kelimeyi söyler misiniz?

Sahne, Karakter, Perde, Şöhret, Ödül

Tabii ki,

Sahne -Heyecan

Karakter -Deli

Perde -Ev

Şöhret -Para,

GAL TİYATRO TOPLULUĞU

Okulumuzun en aktif topluluklarından biri olan Güzelkent Anadolu Lisesi Tiyatro Topluluğu(GALTT) sene boyunca gösteriler hazırlayıp, izleyenler tarafından büyük bir beğeni toplamışlardır.

Nevin Barlak gözetmenliğinde faaliyette olan bu kulüp, Kulüp Başkanı Samet Taşçı ve diğer üyeleriyle birlikte 10 Kasım'da "VEFA" ve 27 Mart Dünya Tiyatrolar Günü'nde kendilerinin yazıp hazırlamış oldukları "KÖYATRO" adlı oyunları büyük beğeni toplamışlardır.

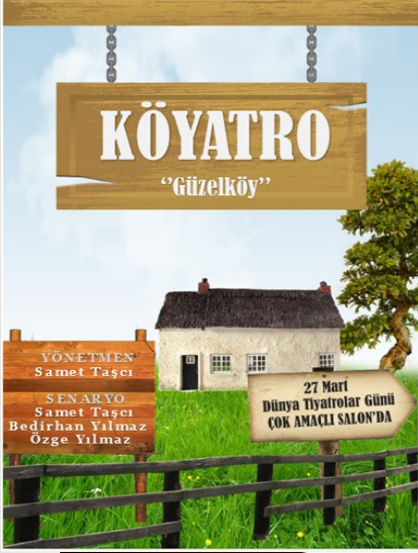
**Sanattan mahrum bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir
"Kemal Atatürk"**

- 10 KASIM ATATÜRK'Ü ANMA HAFTASINDA "VEFA" ADLI OYUNU SERGİLEMİŞLERDİR...

**Tiyatro, sanatın tümü gibi bir okuldur. Eğitir, geliştirir insanı, dünyasının sınırlarını genişletir.
"Sabahattin Kudret Aksal"**

- 27 MART DÜNYA TİYATROLAR GÜNÜ,

KENDİ YAZMIŞ OLDUKLARI "KÖYATRO" ADLI OYUNU SERGİLEMİŞLERDİR.

BEN ÖZGÜRÜM...

Ben bir kızım. Ama sıradan bir kız değilim. Ben çevrem tarafından çok sevilirim. Tanıdığım tanımadığım herkes bana sevgiyle bakar.

Ben o kadar özgürüm ki her yerde her şeyi yapabilirim ve kimse bana neden yapın diyemez. Kimse yaptıklarımın dolayısı beni yargılayamaz.

Ayıp nedir, utanmak nedir bilmem ben. Ağzıma geleni söyler, elime geçeni kırar dökerim. dedim ya kimse bana bi'sey diyemez.

İstediğim yemeği, istediğim zaman, istediğim şekilde yiyebilirim. Buna ben karar veririm.

İstediğim saatte bile uyanırım. Yani her yapacağım şeye ben karar veririm ve çevremdekiler yapar.

Çıkarım dışarı bağırırım sonsuzluğa. Gülerim, zıplarım durduk yere. Alırım taşları elime atarım kuşlara ve herkese..

Hep ilgi bende olsun diye gider otururum milletin üstüne. Kimse beni yalnız bırakamaz. Yalnızlıktan korkarım da ben biraz.. İlla biri koşar peşimden, tutar elimden.

Çünkü ben.. Ben bir zihinsel engelliyim..

TEKNE

Bir tekne yanaştı kıyıya. Çekti sandalyeyi oturdu. Yorgundu senin benim gibi. Altüst etmişti yine deniz onu. Başını döndürmüştü mavi. Bu kadar özgürlük ağır gelmişti. Soğuk almıştı belki de , rüzgara göğüs germekten. Aman neyse. Yorgundu işte. Bu durgunluk huzur verirdi ona hep. Ama artık fazla gelmeye başladı yalnızlık. Hem çürümeye bile başlamıştı. Dümeni tutulmaz olmuştu, pul pul.. Biraz eğik mi duruyordu sanki çarşaf gibi denizde? Bir ayağının çukurda olduğu çok mu belliydi? Durmalı mıydı artık bi'yerde? Dursa kalkamaz mıydı yoksa hiç?

Ne dalgalar geçmişti üstünden amma be ! Ne fırtınalar atlatmıştı yalnız başına.. Kırık tahtalarla ne günler idare etmişti..

GÜNDELİKÇİ

Güneş kelebekler için hem bir ana, hem de bir Azrail'dir. Önce onu yeni bir dünyaya hazırlar ve evrene bağışlar. Güzelliklerin en görkemlisini ona buyurur. sonra da en acı biçimde 1 günlük bebeğini katleden bir terörist olur.

Oysa ki dünyaya hiçbir zarar vermeyen bu canlı yağmursuz bir günün gökkuşağı olur. Evrene renk katar. Dünyayı, doğasını bir gün bile olsa heyecanlandırır. Kim bilir ne hayallerle çıkmıştı kozasından. Belki dünyayı kurtaracak, belki barış, huzur, mutluluk getirecekti karanlık puslu mağaralara. Belki peşine takılan bir bebeğe yürümeyi öğretecekti. Belki de yıllardır el ele tutuşmayan çiftlerin içlerinde bir şelale olup akacaktı.

Ama tüm bunları yapmak için pek fazla vakti yoktu. Kum saatinin her tanesinin düşüşü kanatlarına bir renk daha serpecek, ucu balonlu bir ip olacak boyacı çocuğun bileğine.

Yine bir gün batıyor. Azrail ana alçaldıkça kızılışıyor. Gelmeyecek gibi sonsuzluk girdabında kayboluyor. Sokak lambalarının yanmasıyla son nefesler veriliyor.

En son konmakta olduğu şeftali ağacının dallarına bıraktığında soluğunu, küçük görünmez bir kabarcık etrafa salınıyor. Ve insanlar şeftalileri kokluyor..

2015 MEZUNLARIMIZA, MEZUNİYET TÖRENİNDE OKULUMUZ ÖĞRETMENLERİ ADINA EDEBİYAT ÖĞRETMENİMİZ SAMİ İL'İN YAPTIĞI VEDA KONUŞMASI...

UNUTMA!

Bana kendini anlatma giderken,
Giderken acında sevgin kadar büyükse, büyüktür.
Giderken geride bıraktığıdır mirasın
Seni sen değil, arkanda kalan anlatır
Küsüp barıştığın, didiştığın, aynı havayı paylaştığın anlatır.
Giderken, sadece kumsalda bıraktığın izdir, senden kalan.
Arkandan akan bir damla yaş varsa,
İşte odur hatıran.
Saygı değer konuklar, değerli arkadaşlarım, evlatlarını bu güzel günde yalnız bırakmayan fedakâr anne ve babalar, aydınlık geleceğimizin parlayan yıldızları sevgili gençler, hepinizi en derin saygı ve sevgiyle selamlıyorum. Mezuniyet törenimize hoş geldiniz, şeref verdiniz.
Bu heyecanımızı ve mutluluğumuzu paylaştığınız için hepinize teşekkür ediyorum.

Bu hoşgeldin, bir veda sizin için aslında...
Bugünün kıymetini bilin diye size acı bir hatırlatma...
Bugün, sizin o bir an önce çıkarmak için can attığınız, bugün de giymesek dediğiniz okul üniformasıyla son gününüz...
Bugün, arkadaşlarınızın hepsiyle bir arada son gününüz...
Ne aynı sıralar, ne aynı sınıflar, ne aynı koridorlar paylaşılmayacak bundan sonra...
Bugün, bitsin de gidelim dediğiniz okul günlerinin sonuncusu...
Daha şimdiden özlemeye başladığınız o günlerin sonuncusu...
Belki ilk aşkınızı yaşadığınız, belki son aşkınızı ya da gerçek dostunuzu bulduğunuz, belki ilk başarıları tattığınız, belki ilk sorumluluğu aldığınız bu çatının altındaki son gününüz...
Ergenlikten gençliğe adım attığınız yılların bitişini haykırıyor bugün size...

O yüzden, tadını çıkarın bugünün...
Sarılın arkadaşlarınıza, ister doya doya gülüp eğlenin, ister hıçkırma hıçkırma ağlayın...
Hem mutluluğunuzu paylaşın, hem üzüntünüzü...
Kavgalı olduğunuz arkadaşınızdan özür dileme, kırgın olduğunuz öğretmeninizle barışma gününüz bugün...
Tadını çıkarın...
Unutun sınavı, bırakın gözünüzde büyütme...
Hayat o kadar çok sınavlarla dolu ki...
*****

Üzerinizde emeği olan öğretmenlerimizin beni yanlış anlamayacağını bilerek bir hatırlatma yapmak istiyorum sizlere...
Burası, herkesin hayatında bir parça...
Ama sizin için o kadar önemli bir parça ki...

Buradaki herkes geçici...

Bir tek sizler, hayatınızın sonuna kadar birer "Güzelkent Anadolu Lisesi Mezunu" olacaksınız ve bu gerçek hiç değişmeyecek...

Bir okulu diğerlerinden farklı kılan mezunlarıdır...

Mezunlarının hayattaki başarıları, kaliteleri, duruşları...

Ve onların okullarına geri dönüp kattıklarıdır bir okulu diğerlerinden farklı kılan...

Mezun okuluna sahip çıktıkça, okulunun değerini arttırır...

Okulun değeri arttıkça, mezunun kalitesi artar...

*****

Sınav kaygısı, hayat kaygısının önüne geçti yıllardır...

İyi bir sınav sonucu uğruna, aile içi ilişkileri zedeledik...

Psikolojisi bozulan, sağlık sorunları yaşayan bireyler yetiştirdik...

Oysa tek istediğimiz, hayattaki en büyük eserimiz olan çocuğumuzdan tek beklentimiz, gurur duyabileceğimiz birer birey olmaları değil mi?

Başarılı, gurur duyulan insan olmak, iyi bir üniversite ya da bölümle mi oluyor?

Bu mudur insanları değerlendirme kriterimiz?

Yoksa ne kadar "insan" olduğu mudur bizim için önemli olan?

Çevremizde gururla, gıptayla baktığımız insanların kaçının üniversitesini bölümünü biliyoruz?

Ama çocuklarımızı yetiştirirken, unuttuk mu acaba bunları...

İyi birer öğrenci yetiştirmek uğruna, iyi birer insan, gurur duyulacak bireyler yetiştirmeyi unuttuk mu yıllarca...

Herkesin sadece bir hayatı var...

Oysa biz onların da bizim doğrularımızla, bizim istediğimiz hayatları yaşamalarını istiyoruz...

Çocukluğunu, gençliğini 70'li yıllarda yaşayan, aslında baskı ve sıkıntılarla yaşayan ailelerin çocukları olan bu yeni nesil, ailelerinin yaşayamadıkları hayatları yaşıyor onların adına...

Hayatının "ders dışında kalan kısmı" internet ve TV başında geçen bir nesil yetiştirdik...

İyi bir öğrenci olmak uğruna, YGS\LYS uğruna sporun, müziğin, halk oyunlarının, edebiyatın, sanatın, tiyatronun, sinemanın bir kenara atıldığı bir nesil yetiştirdik...

Boş vaktini bunlarla değerlendirmedeği için kötü alışkanlıkların kol gezdiği...

İçkinin, sigaranın, kadın erkek ilişkilerinin boyutunun, sınırlarının aşıldığı ve bunun modernlik sanıldığı bir nesil...

Sevgilisine "seni seviyorum"u bile cepten mesajla söyleyen, yüz yüze iletişimde zorlanan yeni nesil...

Kendinin geliştirmek için, toplum için bir şeyler yapmak için geçireceği zamanını, başarılı sınav sonuçları almak için harcayan...

Bireysel yaşayan, toplumsal olaylarla ilgilenmeyen, toplumu düşünmeyen...

Yüksek sınav sonuçları uğruna, 17 – 18 yaşlarını yaşayamayan yeni nesil... Hangimiz inkâr edebiliriz bu tabloyu?

*****

Sorumlu kim? Sistem mi? Devlet mi? Okullar mı? Sadece aileler mi?

Hayır! Onlar bizim eserimiz... Onları biz yetiştirdik...

Toplum olarak, hepimiz sorumluyuz onlardan...

Hepimize görev düşüyor...

Geleceğin yöneticileri olmaları gerekmiyor...

Benim çocuğumun “öğretmen”i de...
 Benim sağlığıma emanet edeceğim “doktor” da...
 Devletimin “memur”u da...
 Buluşlar yapacak “bilim adamları” da...
 Yiyeceğimi, giyeceğimi üreten de...
 Hepsi bu gençlerin içinden çıkacak...
 Ve onların işlerini layıkıyla yapmalarına ihtiyacımız var...
 Hepsinin insani değerlere sahip olmasına ihtiyacımız var...
 Toplum olarak, birbirimizden sorumluyuz...
 O yüzden... Hepimize iş düşüyor...
 Toplum olarak, birbirimizi, ve gençleri eğitmemiz gerekiyor...
 Artık hayat için, kendileri için, kendi istekleri için bir şeyler yapma zamanları geldi...
 *****

İyi birer “öğrenci” olma sınavınız bitiyor artık...
 İyi birer “insan” olmak için gerekenleri öğrenmenin zamanı geldi...
 Geç kalmadan, bundan sonrasını kendi istediğiniz gibi yaşayın hayatınızın...
 Ama hayatın sizden ibaret olmadığını, bir toplum içinde herkese görevler düştüğünü bilin, unutmayın...
 *****

Velilerimize de buruk bir hatırlatma...
 Onlarla iyi geçinin artık... Bugün, sizin için de vedanın başlangıcı...
 O çok istediğiniz üniversiteyi kazanırlarsa, sadece 4 ay sonra, artık sabahları aynı evde uyanmıyor olacaksınız...
 Aynı sofrada yenen sabah kahvaltıları, akşam yemekleri, yerini ayda bir 2 günlük ziyaretlerde hasret gidermeye bırakacak...
 Yıllarca yanı başınızda büyüyen gurur kaynağınız, artık bir telefon mesafesinde olacak...
 Odalarındaki eşyaları, üniversite hayatları için toplamaya az kaldı...
 Kokusunun sindiği yatağının yerine, salondaki çekyat olacak artık evinizin en sevilen ve beklenen misafirin yeri...
 “Ders çalış” dedikten sonra kavga edip küsmeyi bile özleyeceğiniz günlere az kaldı...
 Küsseniz bile, akşam aynı evde uyuyacağınızı, yakınınızda bir yerlerde olduğunu bilmenin verdiği huzur bitiyor artık...
 Artık büyüdüklerini hissedeceksiniz...
 Kendi ayakları üzerinde durmaya başladıklarını...
 Peki siz, bunca yıllık hayat tecrübenizle, tadını çıkardınız mı tüm bunların?
 En son ne zaman sarıldınız onlara?
 Böyle göğsü göğsünüze, göbeği göbeğinize değerek, sımsıkı, içinize sokarcasına onu?
 Bugün işte bunun için en güzel gün...
 Hem hüznün, hem mutluluğun yaşandığı...
 *****

Son olarak...
 Hiçbirinize sınavda başarılar dilemiyorum...
 Çünkü ben hepimizin doğru bildiğini yaparak, haksızlıklara göğüs gererek, hayatta başarılarla bizleri gururlandıracağınızı biliyorum...
 Ve asıl önemli olan da bu...

**GÜZELKENT ANADOLU LİSESİ 2014-2015
MEZUNLARI**

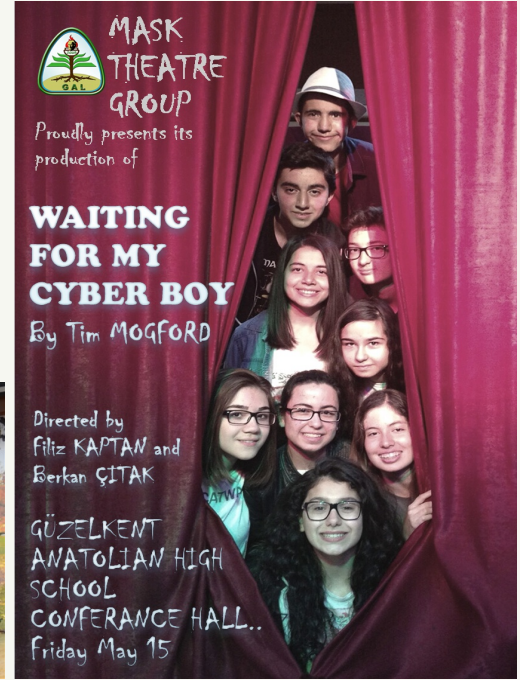

**YAŞAM BİR UĞRAŞTIR MUTLULUĞU ARAMA YOLUNDA ONU
BULABİLME UMUDUYLA...HEPİNİZE
BAŞARILAR DİLERİZ...**

GÜZELKENT ANADOLU LİSESİ 2014-2015 YILI ETKİNLİKLERİ

WAITING FOR MY CYBER BOY

Okulumuz İngilizce Tiyatro Topluluğu'nun hazırladığı "Waiting for My Cyber Boy" isimli İngilizce tiyatro oyun, okulumuzun çok amaçlı salonunda sergilenmiştir. Bu oyunun hazırlanmasında emeği geçen İngilizce öğretmenlerimiz Filiz KAPTAN ve Berkan ÇITAK'ı, ayrıca oyunda yer alan tüm öğrencilerimizi tebrik eder başarılarını devamını dilerim.
Oyuncular:

18. VODOFONE FREEZONE YARIŞMASINA KATILDIK

Müzik Öğretmenimiz Gamze YÜCESOY Rehberliğinde 18. Vodofone Freezone Yarışmasına katıldık.

DEĞERLER YOLCULUĞU PROJESİ

Ankara İl Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından koordine edilen “Değerler Yolculuğu Projesi” kapsamında Projenin Okulumuz ayağını yürütmek amacıyla bir Proje Yürütme Kurulu oluşturduk. Mart ayından itibaren faaliyet gösteren Değerler Yolculuğu Proje Yürütme Kurulu “Vatanseverlik, Özgüven Ve Sorumluluk” değerleri ile ilgili çalışmalarda bulundu.

Mart ayında 12 Mart İstiklal Marşının Kabulü, 18 Mart Çanakkale Şehitleri Anma Etkinlikleri programlarında Vatanseverlik değeri işlenirken Tarih Zümresi ve Edebiyat Zümresi ile işbirliğine gidilmiştir.

Nisan Ayında Özgüven Değeri çerçevesinde “Tiyatro ve Özgüven” konulu söyleşi düzenlenmiştir. Aynı zamanda Kutlu Doğum Haftası etkinliklerinde ve 23 Nisan Ulusal Egemenlik Ve Çocuk Bayramı Kutlama Programlarında özgüven değerine yer verilmiştir.

Mayıs ayında ise Görsel Sanatlar Dersi zümresi ile işbirliği yapılarak okulumuz adına düzenlenen Resim sergisinde sorumluluk değeri işlenmiştir. Ayrıca sorumluluk değeri doğrultusunda “Kadına Şiddete Hayır” konulu program hazırlanmıştır. Yine okulumuz Müzik Dersi zümresi ve Beden Eğitimi Zümresi ile işbirliği yapılarak Okulumuz 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı Programında ve Voleybol Turnuvasında sorumluluk değerine yer verilmiştir.

GÜZELKENT ANADOLU LİSESİ RESİM SERGİSİ

Okulumuz Görsel Sanatlar Öğretmeni Cavide Karacın'ın rehberliğinde hazırlanan, birbirinden güzel kara kalem ,yağlı boya ve 3 boyutlu çalışmalardan oluşan sergimiz 11-13 Mayıs 2015 tarihinde açıldı. Açılışa katılan İlçe Kaymakamımız Cumali ATILLA sergiyi beğeniyle gezdi. Ayrıca İlçe Milli Eğitim Müdürü Tugay GÖZÜM ve Şube Müdürü Ahmet EMRE emeği geçen herkese teşekkür etti.

19 MAYIS GENÇLİK VE SPOR BAYRAMI

NEVŞEHİR GEZİSİ

9 Mayıs 2015 tarihinde okulumuzun Gezi Kulübü ve Tarih Kulübü Nevşehir Gezisi düzenlemiştir.

Okulumuzda Değerler Yolculuğu Projesi dahilinde Kutlu Doğum Haftası programı düzenlenmiştir.

11E sınıfı öğrencileri tarafından hazırlanan Kadına Şiddete Hayır isimli program 6 Mayıs 2015 tarihinde, okulumuz öğrencilerine sunulmuştur.

Okulumuzda Değerler Yolculuğu Projesi kapsamında Güldür Geç Tiyatro topluluğundan Caner Boncuk ve Esra Ulev'in katılımı ile "Tiyatro ve Özgüven" konulu söyleşi düzenlenmiştir.

Okulumuz Tarih Kulübü tarafından hazırlanan Nevruz Bayramı, 23 Mart 2015 tarihinde kutlanmıştır.

ŞİİR OLİMPİYATLARI İLÇE İKİNCİLİĞİ

Okulumuz öğrencisi Enise BENEKLİTAŞ, 09.04.2015 tarihinde yapılan ilçe elemelerinde ikinci olmuştur.

KOMPOZİSYON YARIŞMASINDA ANKARA BİRİNCİLİĞİ

Öğrencimiz Hande Kılıçaslan Çanakkale Destanı ve Milli Şuur konulu kompozisyon yarışmasında Ankara 1.si olmuştur. Öğrencimizi tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

ÇANAKKALE ZAFERİ VE ŞEHİTLERİ ANMA GÜNÜ

Çanakkale deniz savaşlarının 100. yılı töreni okulumuz çok amaçlı salonunda yapılmıştır.

SATRAŇ TURNNUVASI

Okulumuz Satranç Kulübünün düzenlediği geleneksel satranç turnuvası yapılmıştır. Altı tur İsviçre sistemi yapılan 43 sporcunun katıldığı turnuva sonunda birinciliği 10C sınıfından Batuhan ÜSTÜN, ikinciliği 10A sınıfından Yiđit ÖZTÜRK, üçüncülüğü 9D sınıfından Ozan SOYASLAN kazanmıştır. Dereceye giren öğrencilerimizi tebrik ederiz.

ANADOLU MEDENİYETLERİ MÜZESİNDE SANATLAR EĞİTİMİ

05.06.2015 tarihinde 9. sınıflarla Anadolu Medeniyetleri Müzesine gittik. Müzik Öğretmenimiz Gamze YÜCESOY'un rehberliğinde etkinlikler gerçekleştirildi. Öğrencilerin müzedeki Anadolu Uygarlıklarına ait müzik eserlerini keşfederek heykel, resim, drama ve müzik çalışmaları yaparak içselleştirmeleri sağlandı.

Meclis Gezimiz

Okulumuz 11. sınıf öğrencileri ile 06.03.2015 tarihinde I. ve II. Meclise Tarih Kulübü rehber öğretmenlerimiz Murat KILIÇ ve Tülin SILDIROĞLU ile birlikte gezi düzenledik.

Güzelkent Anadolu Lisesi Bowling Müsabakasında

Okulumuz öğrencileri, Etimesgut İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından yapılan etkinliğe yoğun ilgi göstermişlerdir.

29 EKİM CUMHURİYET BAYRAMI

Cumhuriyetimizin 91. yılında, Güzelkent Anadolu Lisesi olarak Anıtkabir Devlet Törenine katıldık.

